

НОВИНИ

У Польщі на ділянці лікарки знайшли останки 32 ненароджених дітей

14 ЧЕР, 2026

Росія відмовляється забирати частину своїх військовополонених

14 ЧЕР, 2026

БПЛА атакували нафтобазу у Рибницьку Ярославської області РФ та один із найбільших хімікомбінатів Росії «Азот» (відео)

14 ЧЕР, 2026

Оперативна інформація щодо російського вторгнення станом на 08:00 14.06.2026

14 ЧЕР, 2026

Збито/подавлено 91 російський БПЛА

14 ЧЕР, 2026

Генеральний штаб ЗСУ інформує про втрати ворога на 14.06.26

14 ЧЕР, 2026

У Канаді внаслідок ДТП загинули п'ятеро дітей

14 ЧЕР, 2026

НАБУ вимагає створити незалежне бюро експертиз через затягування строків, витюки й тиск – у відповідь влада тупить

14 ЧЕР, 2026

ДБР винайшло машину часу: дістали ДТП за 2021 рік, щоб у 2025-му "невідкладно" обшукати детектива НАБУ

15 ТРА, 2026

Цифровий зашморг для російського окупанта або як збройні сили автоматизують шлях ворога до міжнародного трибуналу

15 ТРА, 2026

Історія польського «короля амфетаміну»: Геніальний хімік чи небезпечний злочинець?

16 ТРА, 2026

Загадка «Грози»: Як російські продавці садового інвентарю та інструментів таємно виготовляють дрони для російської армії

16 ТРА, 2026

Асиметричний контраст Сил Оборони з повітря та кінець безпечного російського тилу в Приазов'ї

16 ТРА, 2026

«Динозаври» харківського криміналу: Сергій Батозський на прізвисько «Батон» та його смертельні бізнес

17 ТРА, 2026

COVID-19: ДТП Донбасу Київ Рощук дітей агресія Росії атака дрономі-кмікадзе **ВБИВСТВО** бивство **МИРНИХ ЖИТЕЛІВ** вимагання війна воїна с Росії війні злочини РФ втрати **ОКУПАНТІВ** **ВІЙНА** з **РОСІЄЮ** **КОРАУПЦІЯ** крадіжка **НАПАД** **РОСІЇ** на **УКРАЇНУ** **ШАХРАЙСТВО** незаконне переправлення осіб через держкордон ножеве поранення обстріли цивільної інфраструктури **ОКУПАНТІВ** приваблення кошти підроблення документів п'яний за кермом ракетні удари окупантів розбій російські військ злочинці **РУССКИЙ МИР** смертельна ДТПубійство хабар хуліганство

Сотні **білців іноземного походження**, які перебувають у полоні в Україні, опинилися в юридичному вакуумі, оскільки Москва не бажає включати їх до обмінів військовополоненими. Про це **ідеться** у матеріалі Le Monde.

Коли іноземці вступають до лав російської армії, щоб воювати проти України, вони зазвичай вважать, що грають ва-банк: або отримують російський паспорт і щедру винагороду, або загинуть. Однак існує й третій, значно менш відомий сценарій, у якому всупереч власній волі опинилися кілька сотень іноземних білців: безвихідь українських в'язниць.

На заході України, за непермітними мурами, розташований один із центрів утримання військовополонених. Невелика церква, окреме приміщення для мусульманської молитви, кілька будівель із потьмянілими фасадами. Обстановка доволі сувора. Лише стіна, вкрита портретами українських діячів – політиків, письменників і поетів, – додає кольору цьому сірому середовищу.

Більшість ув'язнених тут – російські військові з різних регіонів Росії та республік РФ. Але серед них є й іноземці, які прибули навіть із країн, далеких від пострадянського простору.

«Ми зафіксували військовополонених 48 різних національностей», – розповів 28 травня речник Координаційного штабу з питань поводження з військовополоненими Петро Яценко.

Українська влада свідомо не розкриває точну статистику.

«Ми не публікуємо точних цифр по кожній країні. Більшість іноземних військовополонених є громадянами держав Центральної Азії. Росія дуже активно вербує трудових мігрантів, які перебувають на її території. Із понад 28 тисяч іноземців, які підписали контракти зі збройними силами Російської Федерації після початку повномасштабного вторгнення і щодо яких ми маємо персональні дані, майже 13 тисяч є громадянами країн Центральної Азії», – пояснив він.

Далі Яценко перелічує лише частину національностей:

«У полоні зараз перебувають громадяни Кенії, Малі, Сьїгиту, Туреччини, Непалу, Шрі-Ланки та Республіки Конго. Усі іноземні військовополонені утримуються в окремому таборі, де мають змогу спілкуватися рідною мовою зі своїми співвітчизниками, які також потрапили в полон».

Набагато рідше українська армія захоплює громадян Європейського Союзу, які воювали на боці Росії. За словами Яценка, з 2022 року в українських місцях утримання опинилися, зокрема, громадяни Греції, Словаччини, Італії, Естонії та Болгарії.

Адміністративна пастка

Як і Україна, Росія активно використовує іноземних білців.

Якщо Київ залучає добровольців із Латинської Америки та Європи, то Москва знайшла значний резерв **рекрутів в Африці та Азії**.

Під час візиту журналісти Le Monde зустріли серед полонених громадян Шрі-Ланки, Непалу, Туреччини, Конго, Кенії та Сьїгиту. Частина з них працює у майстерні, де виготовляють лавки та стільці. Видання зазначає, що з етичних міркувань не публікує імен полонених та їхні висловлювання.

Багато з них добровільно погодилися брати участь у війні проти України через обіцянки Москви автоматично надати російське громадянство іноземцям, які підпишуть контракт із армією.

Паралельно Росія значно ускладнила отримання громадянства цивільним шляхом. Для тих, хто не бажає йти на фронт, процедура стала надзвичайно довгою та складною. Саме тому чимало іноземців, які вже роками жили в Росії, вступили до війська, щоб скоротити цей адміністративний шлях.

Однак незалежно від того, ким вони були до війни, після потрапляння в полон їхнє становище стає надзвичайно складним.

За словами Яценка, деякі іноземні полонені перебувають у центрі вже кілька років і фактично опинилися в «сірій зоні».

Він стверджує, що Росія не зацікавлена в їхньому поверненні навіть тоді, коли вони вже отримали російські паспорти.

Міністерство оборони Росії не відповіло на запит Le Monde щодо цієї проблеми.

На кадрах, які регулярно показують російські державні ЗМІ після обмінів полоненими, можна побачити військовослужбовців різного етнічного походження з республік Кавказу чи Сибіру. Однак громадян третій країн – африканців, арабів чи вихідців із Південної Азії – серед звільнених практично не буває.

«Росіяни не проявляють до них інтересу під час переговорів. Жодного запиту з їхнього боку не надходило, окрім випадків із громадянами Північної Кореї. Саме щодо них вони неодноразово запитували, чи готові ми їх передати», – заявив агентству Ukinform керівник секретаріату Координаційного штабу Богдан Охріменко.

Особливий випадок північнокорейців і китайців

Особливо складною є ситуація двох північнокорейських військових, захоплених Україною у листопаді 2025 року.

За даними Ukinform, обидва попросили передати їх до Південної Кореї.

Згідно з нормами міжнародного гуманітарного права, відповідальність за них несе країна, яка залучила їх до конфлікту. Водночас ситуацію ускладнює положення Третьої Женевської конвенції про заборону примусового повернення людини туди, де її може загрожувати небезпека.

«Якщо військовополонений не хоче повертатися додому і немає іншого механізму вирішення ситуації, ми будемо утримувати його стільки, скільки буде потрібно для врегулювання цієї проблеми», – пояснив Охріменко.

У схожій ситуації перебувають і двоє **громадян Китаю**, захоплених навесні 2025 року.

Уже рік вони залишаються в центрі утримання Служби безпеки України.

«Російська сторона не виявила жодного інтересу до їхньої долі», – зазначив Охріменко.

Проблема додатково ускладнюється тим, що в низці країн, зокрема в Китаї, найманство є кримінальним злочином. Повернення додому може обернутися для колишніх білців судовим переслідуванням.

«Більшість урядів ставляться до цього байдуже», – вважає Яценко.

За його словами, деякі країни співпрацюють із Києвом активніше, наприклад Республіка Конго, тоді як інші не поспішають займатися долею своїх громадян.

За словами джерела Le Monde, близького до переговорів щодо обмінів полоненими, Росія передусім зацікавлена у поверненні офіцерів.

«Російська сторона хоче повертати насамперед офіцерів і практично не цінує рядових солдатів. Тим більше іноземців, у лояльності яких вона сумнівається», – сказав співрозмовник видання на умовах анонімності.

Україна визнає їх військовополоненими

До початку повномасштабної війни іноземців, які воювали на боці Росії та потрапили в полон, могли судити за тероризм або найманство.

Після 2022 року практика змінилася. Тепер Україна визнає їх військовополоненими нарівні з громадянами Росії.

«Це асиметричний підхід. Коли Росія захоплює іноземців, які воюють за Україну, вона часто трактує їх як терористів або найманців», – зазначає адвокатка та аналітичка громадської організації Ukrainian Legal Advisory Group Аліна Павлюк.

Водночас вона критикує українську владу за недостатню відкритість щодо долі іноземних полонених.

«Я пояснюю це тим, що питання безпеки переважають над питаннями правосуддя. Наші служби намагаються говорити якомога менше, побоюючись, що заява інформація може ускладнити переговори про обмін», – каже Павлюк.

Понад 10 тисяч людей уже повернулися додому

Від початку повномасштабного вторгнення Україна та Росія регулярно проводять обміни військовополоненими. Із 24 лютого 2022 року сторони обмінювали понад 10 тисяч військових у межах десятків обмінів.

Водночас у місцях утримання по обидва боки фронту досі залишаються приблизно 10 тисяч полонених.

Звільнення всіх військовополонених залишається однією з вимог президента України Володимира Зеленського в контексті можливих майбутніх переговорів про завершення війни. // **Дзеркало тижня**

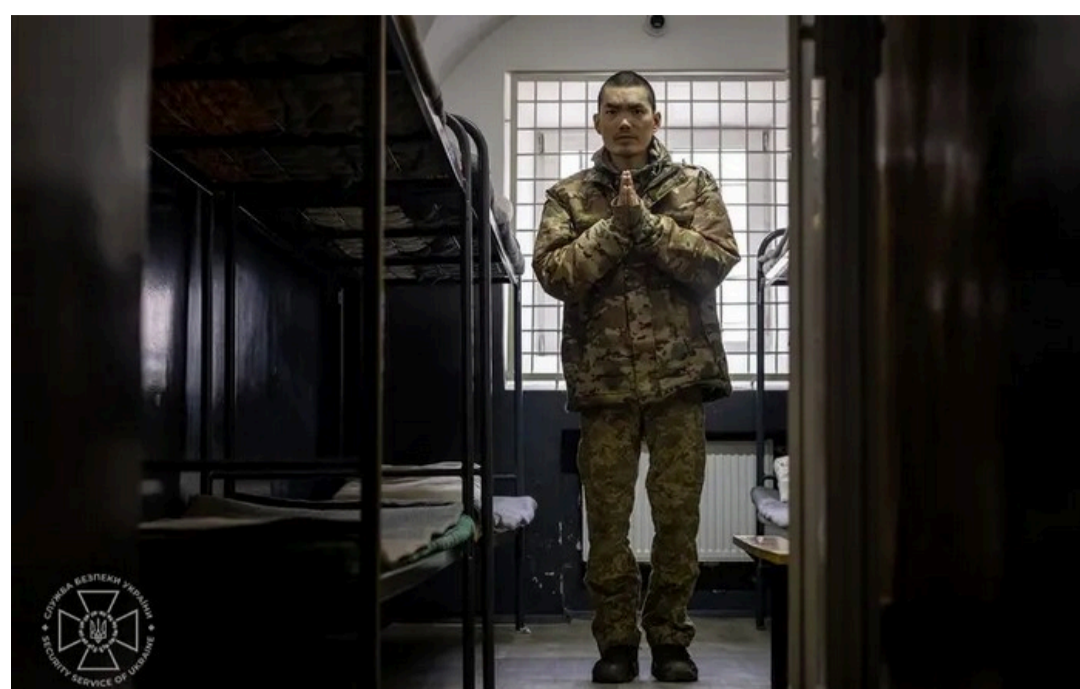
Like

Tweet

ВІЙНА

Росія відмовляється забирати частину своїх військовополонених

14 ЧЕРВНЯ 2026

Україна утримує білців із 48 країн, яких Росія не поспішає повертати.

Сотні **білців іноземного походження**, які перебувають у полоні в Україні, опинилися в юридичному вакуумі, оскільки Москва не бажає включати їх до обмінів військовополоненими. Про це **ідеться** у матеріалі Le Monde.

Коли іноземці вступають до лав російської армії, щоб воювати проти України, вони зазвичай вважать, що грають ва-банк: або отримують російський паспорт і щедру винагороду, або загинуть. Однак існує й третій, значно менш відомий сценарій, у якому всупереч власній волі опинилися кілька сотень іноземних білців: безвихідь українських в'язниць.

На заході України, за непермітними мурами, розташований один із центрів утримання військовополонених. Невелика церква, окреме приміщення для мусульманської молитви, кілька будівель із потьмянілими фасадами. Обстановка доволі сувора. Лише стіна, вкрита портретами українських діячів – політиків, письменників і поетів, – додає кольору цьому сірому середовищу.

Більшість ув'язнених тут – російські військові з різних регіонів Росії та республік РФ. Але серед них є й іноземці, які прибули навіть із країн, далеких від пострадянського простору.

«Ми зафіксували військовополонених 48 різних національностей», – розповів 28 травня речник Координаційного штабу з питань поводження з військовополоненими Петро Яценко.

Українська влада свідомо не розкриває точну статистику.

«Ми не публікуємо точних цифр по кожній країні. Більшість іноземних військовополонених є громадянами держав Центральної Азії. Росія дуже активно вербує трудових мігрантів, які перебувають на її території. Із понад 28 тисяч іноземців, які підписали контракти зі збройними силами Російської Федерації після початку повномасштабного вторгнення і щодо яких ми маємо персональні дані, майже 13 тисяч є громадянами країн Центральної Азії», – пояснив він.

Далі Яценко перелічує лише частину національностей:

«У полоні зараз перебувають громадяни Кенії, Малі, Сьїгиту, Туреччини, Непалу, Шрі-Ланки та Республіки Конго. Усі іноземні військовополонені утримуються в окремому таборі, де мають змогу спілкуватися рідною мовою зі своїми співвітчизниками, які також потрапили в полон».

Набагато рідше українська армія захоплює громадян Європейського Союзу, які воювали на боці Росії. За словами Яценка, з 2022 року в українських місцях утримання опинилися, зокрема, громадяни Греції, Словаччини, Італії, Естонії та Болгарії.

Адміністративна пастка

Як і Україна, Росія активно використовує іноземних білців.

Якщо Київ залучає добровольців із Латинської Америки та Європи, то Москва знайшла значний резерв **рекрутів в Африці та Азії**.

Під час візиту журналісти Le Monde зустріли серед полонених громадян Шрі-Ланки, Непалу, Туреччини, Конго, Кенії та Сьїгиту. Частина з них працює у майстерні, де виготовляють лавки та стільці. Видання зазначає, що з етичних міркувань не публікує імен полонених та їхні висловлювання.

Багато з них добровільно погодилися брати участь у війні проти України через обіцянки Москви автоматично надати російське громадянство іноземцям, які підпишуть контракт із армією.

Паралельно Росія значно ускладнила отримання громадянства цивільним шляхом. Для тих, хто не бажає йти на фронт, процедура стала надзвичайно довгою та складною. Саме тому чимало іноземців, які вже роками жили в Росії, вступили до війська, щоб скоротити цей адміністративний шлях.

Однак незалежно від того, ким вони були до війни, після потрапляння в полон їхнє становище стає надзвичайно складним.

За словами Яценка, деякі іноземні полонені перебувають у центрі вже кілька років і фактично опинилися в «сірій зоні».

Він стверджує, що Росія не зацікавлена в їхньому поверненні навіть тоді, коли вони вже отримали російські паспорти.

Міністерство оборони Росії не відповіло на запит Le Monde щодо цієї проблеми.

На кадрах, які регулярно показують російські державні ЗМІ після обмінів полоненими, можна побачити військовослужбовців різного етнічного походження з республік Кавказу чи Сибіру. Однак громадян третій країн – африканців, арабів чи вихідців із Південної Азії – серед звільнених практично не буває.

«Росіяни не проявляють до них інтересу під час переговорів. Жодного запиту з їхнього боку не надходило, окрім випадків із громадянами Північної Кореї. Саме щодо них вони неодноразово запитували, чи готові ми їх передати», – заявив агентству Ukinform керівник секретаріату Координаційного штабу Богдан Охріменко.

Особливий випадок північнокорейців і китайців

Особливо складною є ситуація двох північнокорейських військових, захоплених Україною у листопаді 2025 року.

За даними Ukinform, обидва попросили передати їх до Південної Кореї.

Згідно з нормами міжнародного гуманітарного права, відповідальність за них несе країна, яка залучила їх до конфлікту. Водночас ситуацію ускладнює положення Третьої Женевської конвенції про заборону примусового повернення людини туди, де її може загрожувати небезпека.

«Якщо військовополонений не хоче повертатися додому і немає іншого механізму вирішення ситуації, ми будемо утримувати його стільки, скільки буде потрібно для врегулювання цієї проблеми», – пояснив Охріменко.

У схожій ситуації перебувають і двоє **громадян Китаю**, захоплених навесні 2025 року.

Уже рік вони залишаються в центрі утримання Служби безпеки України.

«Російська сторона не виявила жодного інтересу до їхньої долі», – зазначив Охріменко.

Проблема додатково ускладнюється тим, що в низці країн, зокрема в Китаї, найманство є кримінальним злочином. Повернення додому може обернутися для колишніх білців судовим переслідуванням.

«Більшість урядів ставляться до цього байдуже», – вважає Яценко.

За його словами, деякі країни співпрацюють із Києвом активніше, наприклад Республіка Конго, тоді як інші не поспішають займатися долею своїх громадян.

За словами джерела Le Monde, близького до переговорів щодо обмінів полоненими, Росія передусім зацікавлена у поверненні офіцерів.

«Російська сторона хоче повертати насамперед офіцерів і практично не цінує рядових солдатів. Тим більше іноземців, у лояльності яких вона сумнівається», – сказав співрозмовник видання на умовах анонімності.

Україна визнає їх військовополоненими

До початку повномасштабної війни іноземців, які воювали на боці Росії та потрапили в полон, могли судити за тероризм або найманство.

Після 2022 року практика змінилася. Тепер Україна визнає їх військовополоненими нарівні з громадянами Росії.

«Це асиметричний підхід. Коли Росія захоплює іноземців, які воюють за Україну, вона часто трактує їх як терористів або найманців», – зазначає адвокатка та аналітичка громадської організації Ukrainian Legal Advisory Group Аліна Павлюк.

Водночас вона критикує українську владу за недостатню відкритість щодо долі іноземних полонених.

«Я пояснюю це тим, що питання безпеки переважають над питаннями правосуддя. Наші служби намагаються говорити якомога менше, побоюючись, що заява інформація може ускладнити переговори про обмін», – каже Павлюк.

Понад 10 тисяч людей уже повернулися додому

Від початку повномасштабного вторгнення Україна та Росія регулярно проводять обміни військовополоненими. Із 24 лютого 2022 року сторони обмінювали понад 10 тисяч військових у межах десятків обмінів.

Водночас у місцях утримання по обидва боки фронту досі залишаються приблизно 10 тисяч полонених.

Звільнення всіх військовополонених залишається однією з вимог президента України Володимира Зеленського в контексті можливих майбутніх переговорів про завершення війни. // **Дзеркало тижня**

Like

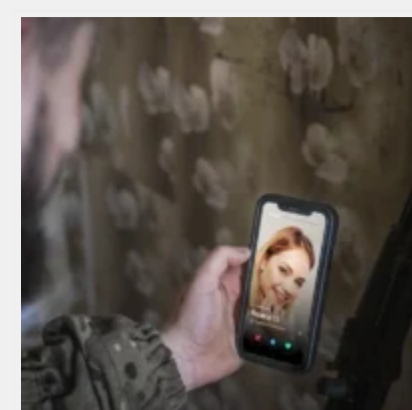
Tweet

Технологію
Загрузка...

НОВИНИ ІТ

Технологію
Загрузка...

У ФОКУСІ

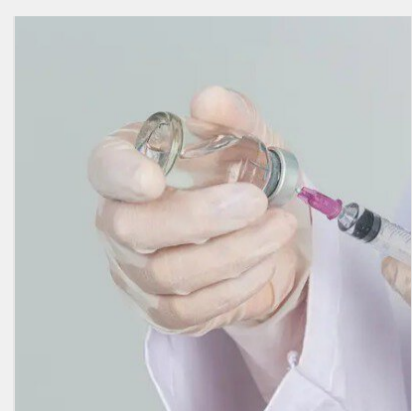
«Скільки локацій, а волюється». Як рашисти ловлять українських військових на секс-гачок

ІНШІ НОВИНИ

Зеленський відвідував його у "в'язниці". Куди зникла зірка ..

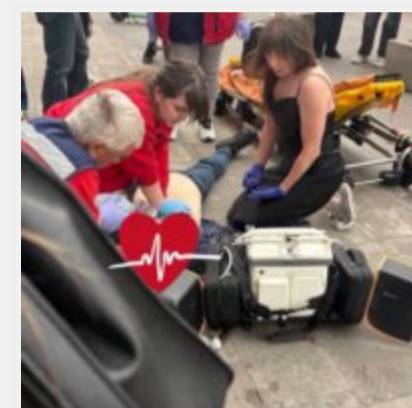
ДЕТАЛЬНІШЕ

ШІ створив вакцину, яку вже випробували на людях: результат ..

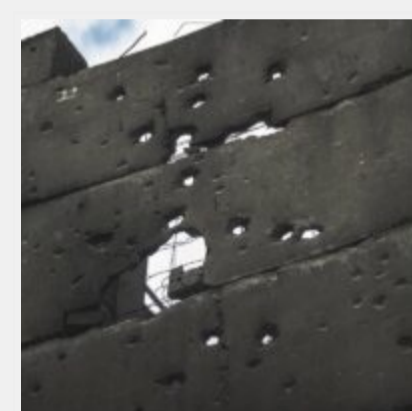
ДЕТАЛЬНІШЕ

ДУМКИ ЧИТАЧІВ

«А МИ ТУТ ПРИ ЧОМУ?». Смертельна відмова за п'ять хвилин від португальської ціни байдужості військової підземки

ФОТОРЕПОРТАЖ

Як виглядає українська ТЕЦ, що пережила не одну ракетну атаку російських загрозників

НОВИНИ ІТ

Технологію
Загрузка...

